

Олена Пчілка

ДИВНА ХАТКА

Вірші

Для дошкільного
та молодшого шкільного віку

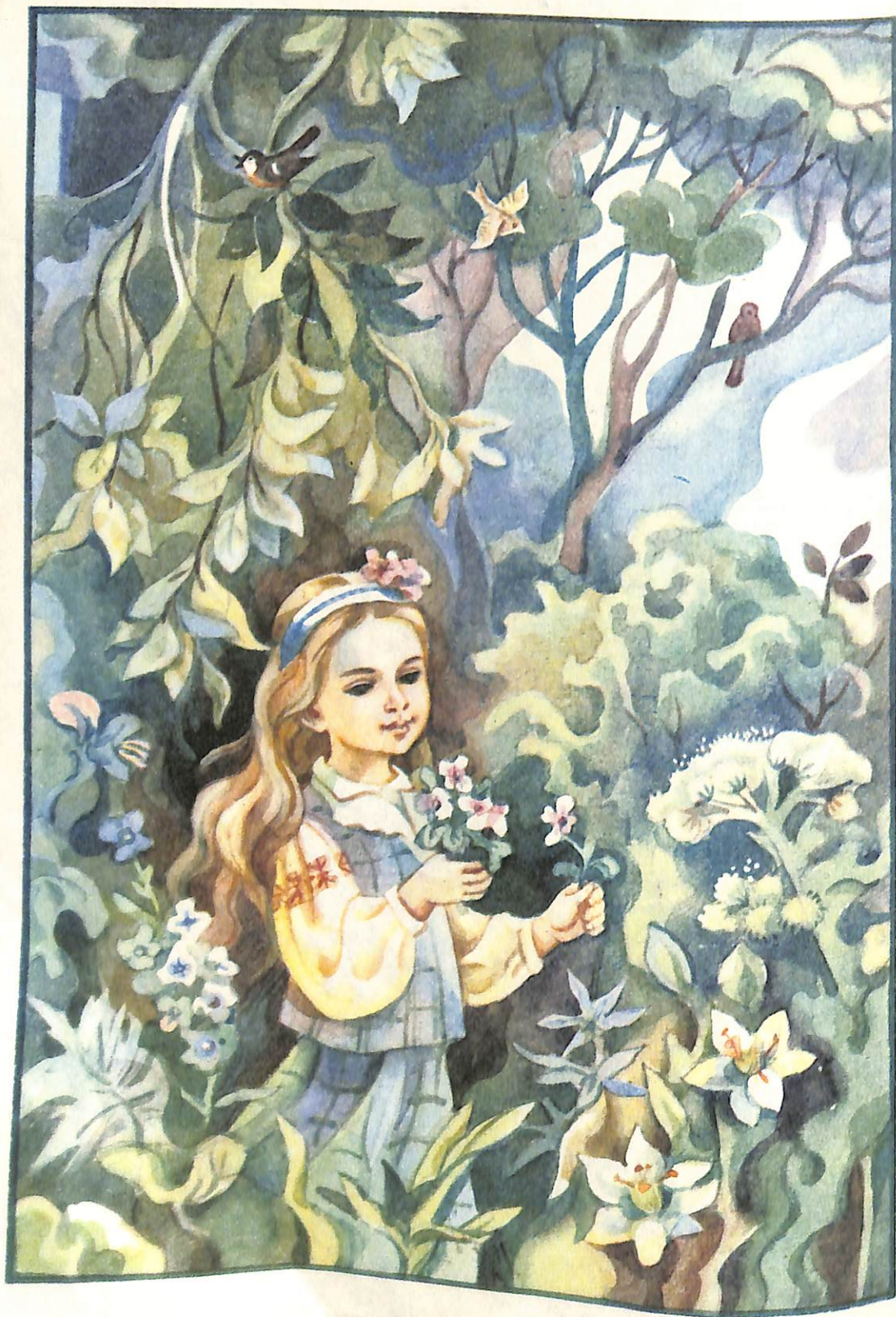

Художник
Лариса Іванова

Упорядник
Ріталій Заславський

За редакцією
Степана Крижанівського

Київ «Веселка» 1988

ВЕСНЯНІ КВІТИ

Весна-чарівниця,
 Неначе цариця,
 Наказ свій послала,
 Щоб краса вставала.
 І проліски, й травка,
 Зелена муравка,
 І кульбаба рясна,
 Й фіалочка ясна,
 Всі квіти весняні,
 Веселі, кохані,
 З-під листя виходять,
 Голівки підводять
 Од сну зимового
 До сонця ясного!
 Ті квіти дрібненькі,
 Мов дітки маленькі,
 Розбіглись у гаю:
 Я їх позбираю
 В пучечок докупки —
 Для мами-голубки!

СОНЕЧКО

Як стало сонечко світити,
Як ogrіва навколо все!
Дитя мале зриває квіти,
Бабуся зіллячко несе...

ІВАНКО

Біля струмочка, біля калини
Дудку Іванко зробив з вербини;
Гра-виграває в дудку Іванко,
Голос по гаю іде щоранку...

МАМА Й ДОНЯ

Погляньте на двох їх:
Он з донею мати.
Чи можна ж маленьку
Ще більше кохати?!

Впадає матуся,
Дівчатко милує,—
І рученькі й ніжки
Маленькі цілує!

БЕЗКОНЕЧНА ПІСЕНЬКА

Був собі журавель
Та журавочка,
Наносили сінця
Повні ясельця.

Наша пісня гарна й нова, —
Почнем її, братця, знова:
Був собі журавель
Та журавочка
(і так далі, без кінця).

БЕЗКОНЕЧНА КАЗОЧКА

Був собі баран та вівця,
Накосили вони стіжок сінця, —
А я знов почну з кінця:
Був собі баран та вівця
(і так далі, поки не докучить).

МЕТЕЛИК

Діти бігають, стрибають,
Далі — весело гукають:
— Ах, метелик!.. подивіться!..
Ось він, ось він метушиться!
Та який же гарний, гожий!
Наче квітка, прехороший!

ЦІКАВА КАЗОЧКА

(Безконечна)

— Був собі дід Нетяжка,
Була у нього синя сермяжка*,
На голові — шапочка,
На спині — латочка,—
Чи хороша моя казочка?
— Хороша,— відказує слухач.
— І ти кажеш «хороша»,
і я кажу «хороша».

* Сермяжка — верхній одяг.

Був собі дід Нетяжка,
Була у нього синя сермяжка,
На голові — шапочка,
На спині — латочка, —
Чи хороша моя казочка?
— Погана!
— І ти кажеш «погана»,
і я кажу «погана».

Був собі дід Нетяжка,
Була у нього синя сермяжка,
На його лобі — шапочка,
На спині — латочка, —
Чи хороша моя казочка?
— Відчепись!
— І ти кажеш «відчепись»,
і я кажу «відчепись».

Був собі дід Нетяжка,
Була у нього синя сермяжка,
На його лобі — шапочка,
На спині — латочка, —
Чи хороша моя казочка? —
«Слухаюча голова» мовчить.
— І ти мовчиш, і я мовчу.

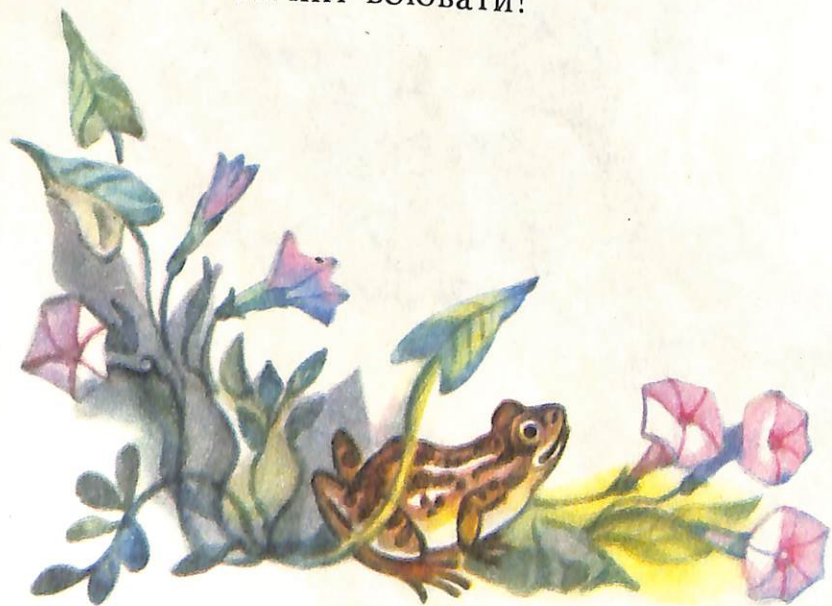
Був собі дід Нетяжка,
Була у нього синя сермяжка
(і так далі переказується без кінця).
— Чи хороша ж моя казочка?

МОРКВЯНИЙ ВОЯК

(Волинська пісенька)

Їхав вояк морквяний,
Коник буряковий,
Кожушина оріхова,
Жупан лопуховий;
Пістолети з качана,
Кулі з бараболі,
А шабелька з пастернаку,
А піхва з фасолі.
Їде, їде вояченько,
Під ним коник скаче,
Надибали його свині:
«Злізай-но, вояче!»
Він вихватив пістолета,
Став свиней стріляти, —
Свині кулі похватали,
Нічим воювати!
Він вихватив шабельку,
Став свиней рубати,
Свині шаблю погризли,
Нічим воювати!

ЯК ШВИДКО ЛІТО ПРОМИНУЛО!

Як швидко літо проминуло!
Прийшла осіння пора.
Немов на крилах полинуло
Кохане літечко з двора!..
Садок марніє потихеньку,
Пожовклі падають листки,
Вітрець не віє вже тепленько, —
Жене понурії хмарки.
Посох горошок на городі,
Мачок вже цвіт давно згубив,
Високий соняшник на грядці
Журливо голову схилив.

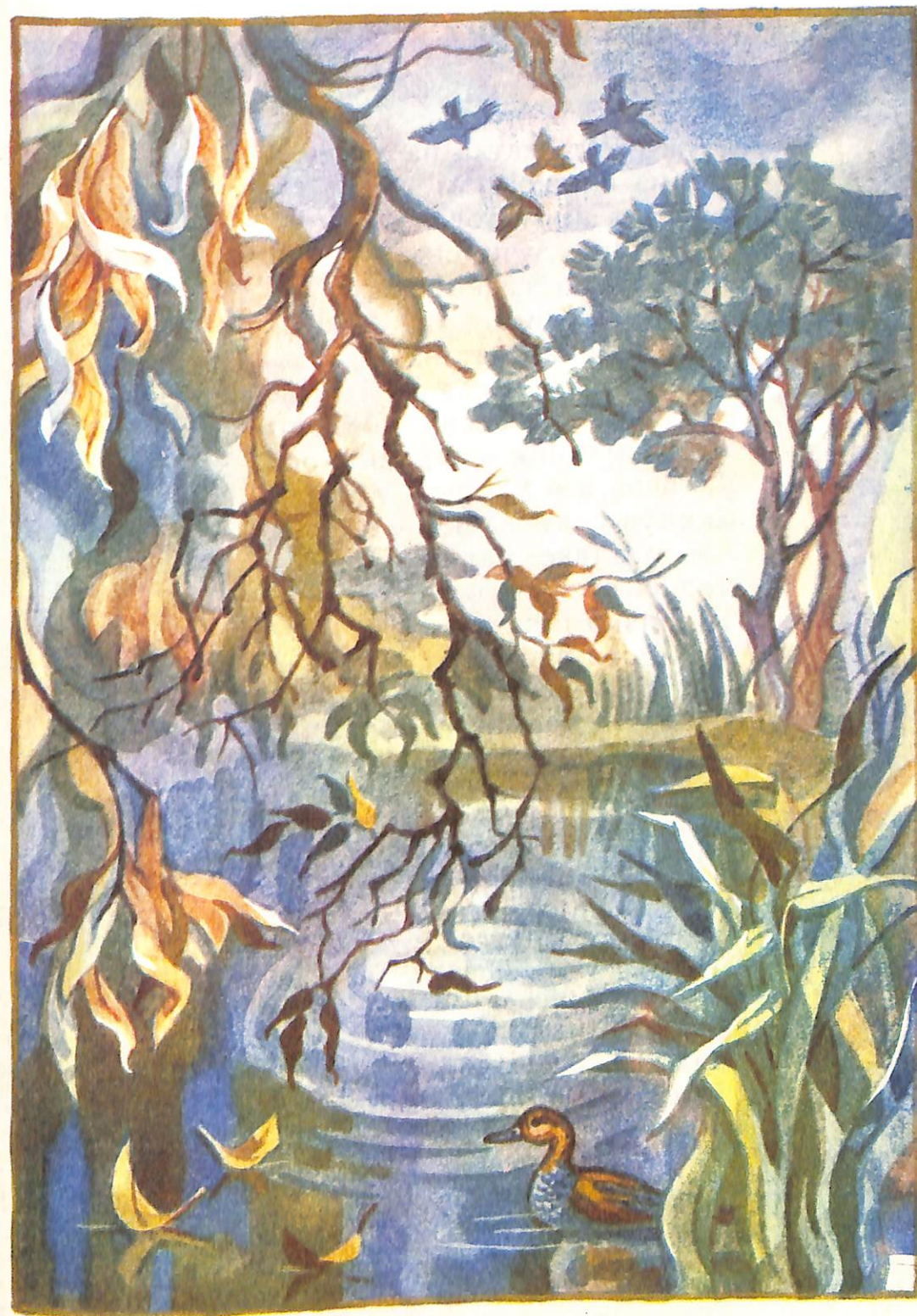

ЗМІНИЛОСЯ ВСЕ...

...Вже ж улюбому куточку
Змінилося все!..
Он кучері з верби рясні
Вітерець несе
По узгір'ю на змокрілий
Холодний пісок;
Зажурився, засмутився
Унизу й ставок:
Похмурю, невеселу
Думоньку гада,
І здіймається під вітром
Темная вода;
Хитаються очерети,
Лози самотні
Ронять в воду, наче сльози,
Листочки дрібні...

ВІТЕР

Віє вітер, повіває,
Крізь свитину провіває,
Снігом в очі дрібно сипле
І потроху щічки щипле.
— Та дарма, — мовля хлопчина, —
Дошкуляє хай свитині...
Вітру вже я не боюся
Та й морозу не корюся!

ДИВНА ХАТКА

Іду я та й іду,
Аж стоїть хатка на льоду:
Сама книшова,
Стріха цибульова,
Млинцем зачинена,
Ковбасою защеппнена,
Салом замикана,
Маслом запечатана.
Лизнув я масла — відпечаталось,
Гризнув ковбаси — відщепнулося,
Над'їв млинця — відчинилося.
Увійшов я в хатку,
Скинув сиву шапку, —
Аж там таке, матінко, яке!
Яєшня шкварчить,
Тоненько пищить,
А пироги вбоки,
Вареники вскоки,
По столу гасають,
Гопки витинають!
У миску влітають,
В сметані потопають!
Я ж над ними ласку мав,
По одному витягав,
У бездонний глечичок складав.
А яєшня все шкварчить
Та тонесенько пищить!
Мусив її рятувати,
На стіл з печі добувати;
Як став її викладати,
Перестала вона грати —
І шкварчати, і тонесенько пищати!

Так мені трапилося
У тій хатці на льоду, —
Пішов же я веселенький,
Співаючи «ду-ду-ду!».
І смішная, і втішня
Тая хатка на льоду!

ТЯМУЩИЙ КОТИК

Ну, й розумний же наш котик!
Де такий і взявся?!
Чи у школі де навчався?
Чи такий вже вдався?
Казку хоч яку вам скаже,
Про жар-птицю, змія,
Пісню всяку заспіва вам —
Чиста чудасія!
Звідки ж котик тее знає?
Він книжки читає;
І читає, й розбирає,
Та на ус мотає.

СОН

Приснився сон малій Марусі,
Що вже у білому кожусі
Прийшла сама
Бабусенька зима —
І рукавами в полі має,
Замети сипле-насипає.
Садки у інеї стоять,
Доріжкою санки риплять...
Маруся з братиком у хаті,
Тепер на волю не багаті,
Лиш ту собі потіху мають,
Що дивні квіти розглядають —
Ті квіти білі на шибках,
Мов у якихось дивних снах,
Химерне листя розстилають.
І тільки всього... Сумно з хати
Марусі в вікна виглядати.

З ГРИНДЖОЛЯТАМИ

Що за чудова днина,
Сніг, наче срібло, блищить!
Вийшов веселий хлопчина,
Швидко з санками біжить.

Ох, ті санки-гринджолята!
Коней не треба до них:
Роблять їх мудро хлоп'ята,
Треба прудких тільки ніг!

Сам у санки упряжешся,
Вже ж не яка там вага!
Стежкою хутко женешся,
Всякий тебе оббіга!

Ось вона й гірка маленька, —
Ой, як униз я спущусь!
Наче та пташка швиденька,
Долі умить опинюсь.

Нуте лишень, хто зручніший?
Швидше котре збіжить?
Кепсько, — мороз все лютіший,
Носик з морозу щемить.

Ей, чи ж морозу боятись
Та отаким козакам?!
Нуте у сніжки гуляти,
Треба зогрітись нам!

Ой, чи заходить вже сонце?..
Пізня така вже пора?..
Стукають мама в віконце,
Треба рушати до двора!

ДОДОМУ!

Вертаються школярики
Із школи додому.
Скільки втіхи, скільки щастя
Малому й старому!

Тато, мати дожидали,
А кого й бабуся,
А як хто, то, може, втішив
Старого дідуся.

Зустрічають, оглядають —
Чи великий виріс?
Чи не схуд?
— А що з науки
Наш хлопчина виніс?..

Може, став за сую зиму
Дуже вже письменний,
Може, став і гордувати,
Що занадто «вчений»?

Ні, ні, ні, сього немає!
Онде, подивіться,
Як він з меншими своїми
Всюди метушиться:

Треба все йому оглянуть
В хаті і в коморі;
Он гранджолята маленькі
Десь найшов надворі.

Ох, та й ловко ж так спускатися
З гірки снігової
Або й вуличкою мчати
Стежкою крутою!

Ну, сідай, мала сестричко,
Та не плакати тільки,
Як і падати доведеться,
Може, разів скільки!

От санки летять, і шапка,
Й теплі рукавиці —
Так дзвенить же й сміх веселий!
Тее ж все — дурниці!

ЗИМОВИЙ ВЕЧІР

Пізній час, моє дитятко,
Треба забавки складати!
Поцілуймось, голуб'ятко,
Час вже спатоньки лягати.

Хлопчик встав, а котик Мурка
Глянув — знов собі співає,
Байдуже, що вітер гурка,
Мало стріхи не зриває.

Не клопочеться й хлопчина, —
Хай там вітер завиває,
Хай там грає хуртовина,
Снігом вікна укриває!..

З М І С Т

Весняні квіти	3
Сонечко	4
Іванко	4
Мама і доня	6
Безконечна пісенька	8
Безконечна казочка	8
Метелик	10
Цікава казочка	10
Морквяний вояк	14
Як швидко літо проминуло	16
Змінилося все...	18
Вітер	18
Дивна хатка	20
Тямущий котик	22
Сон	24
З гринджолями	24
Додому	28
Зимовий вечір	30

Олена Пчилка

Причудливий домок

Стихотворения

(На украинском языке)

Для дошкольного
и младшего школьного возраста

Художник

Лариса Владимировна Иванова

Составитель

Рита́лий Зиновьевич Заславский

Под редакцией

Степана Андреевича Крыжановского

Киев «Веселка»

Редактор С. О. Вишенський. Художній редактор В. А. Кавун.
Технічний редактор Т. В. Остапчук. Коректор Л. В. Островська.

ИБ № 4245

Здано на виробництво та підписано до друку 01.02.88. Формат
70×100¹/₁₆. Папір офсетний № 1. Гарнітура банниковська. Друк
офсетний. Умовн. друк. арк. 2,58. Умовн. фарб.-відб. 11,61. Обл.-
вид. арк. 2,48. Тираж 500 000 пр. Зам. 8-59. Ціна 20 к.

Орден Дружби народів видавництво «Веселка», 252050,
Київ-50, Мельникова, 63.

Харківська книжкова фабрика «Комуніст».
310012, Харків-12, Енгельса, 11.

© Видавництво «Веселка», 1986,
ілюстрації

© Видавництво «Веселка», 1988.

84Ук 1—5
П92

П 4803010200—158
М206(04)—86 без огол.
ISBN 5—301—00477—8

